

Скиба Я. В.

Студентка 1-го курсу
факультету соціології і права НТУУ «КПІ»
Науковий керівник: Пряміцин В.Ю.,
викладач НТУУ «КПІ»

Процедура відмови від викладача

Хороший викладач – перший крок до формування з студента професіонала своєї справи. Але все частіше в університетській практиці виникають випадки відмови студента від викладача. Причин такого рішення є декілька. Першою і найпоширенішою причиною є непрофесіоналізм викладача. Попри розвинену систему контролю знань викладачів, все ж про деяких з них можна сказати, що вони знають менше студентів. Наступною проблемою є неповага по відношенню до своїх студентів: хамство чи приниження. Хоча викладач і повинен бути головним, але це не дає йому права ставитись зверхньо до своїх студентів. Але найбільш складною проблемою освіти є корупція. Якщо викладач ще з першого заняття натякає на те, що залік з його предмету можна отримати лише за певну матеріальну винагороду, то йому не місце в системі освіти.

То що ж робити, якщо на твоєму шляху все ж трапився недобросовісний викладач?

Законодавча база України не має чітких рекомендацій та інструкцій щодо процедури відмови від викладача. Але звернемося до Конституції України, де чітко прописані права особи, а саме: право людини на вільний розвиток особистості(ст..23); на повагу до його гідності(ст..28); на свободу думки, слова, на вільне вираження своїх поглядів та переконань(ст..34); на доступність та безоплатність освіти(ст.53). Конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, а також захищаються судом України. Крім того права і обов'язки студентів визначені статтями 51,52 ЗУ «Про освіту», а також ст..54,55 ЗУ « Про вищу освіту». Отже студенти мають право на безпечні і нешкідливі умови навчання, праці та побуту; захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та

психічного насильства, від дій педагогічних, інших працівників, які порушують права або принижують їх честь і гідність.

Основною причиною того, чому студенти бояться звертатися за захистом власних прав є те, що по-перше, немає чітко визначеної процедури відмови від викладача, а, по-друге, навіть у випадку звернення до керівництва університету, немає законодавчої бази, яка б гарантувала звільнення некомпетентного викладача та захист прав постраждалого.

Тому в кожному університеті необхідно розробити нормативний акт, де було б чітко вказано порядок відмови від викладача, та покрокові інструкції, правила поведінки в такій ситуації.

Рекомендовані правила поведінки такі:

1. Для того, щоб відмовитися від викладача, необхідно написати заяву на ім'я декана, в якій чітко викласти суть проблеми. Також необхідно зібрати підписи усіх незгідних з методикою навчання цього викладача.

2. Деканат в чітко визначений термін зобов'язаний розглянути заяву і прийняти рішення:

Dninauki2015

- Якщо проблема полягає у непрофесіоналізмі викладача, то декан має зобов'язати його пройти позачергову атестацію педагогічних працівників, згідно з наказом Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Типового положення про атестацію педагогічних працівників» від 30.09.2013 року. Згідно даного Положення, а саме п. 1.9., позачергова атестація керівних кадрів проводиться за поданням керівника відповідного органу управління освітою при неналежному виконанні посадових обов'язків.

- Якщо викладач порушує конституційні права та свободи, зазіхає на честь і гідність студентів, бере хабарі, або ж здійснює фізичне чи психологічне насилля, то заява передається правоохоронним органам.

При наявності вагомих доказів, вам зобов'язані змінити викладача. Але якщо ви не досягли бажаного результату, і ваші права все ж порушуються, то ви маєте право звернутись до вищих інстанцій: передати заяву ректору університету або в Міністерство освіти України.

Тож у будь – якому випадку не варто боятись, соромитись чи проявляти невпевненість, адже у кожної людини є право на захист своєї особистості.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про вищу освіту» //Відомості Верховної Ради України, 01.07.2014.

2. Закон України «Про освіту»//Відомості Верховної Ради України, 23.05.1991.

3. «Конституція України»//Відомості Верховної Ради України, 28.06.1996.